

Kitab Daniel - Nomer Tilu Puluh Hiji

Peringatan pikeun Amérika: Harti Penting Tafsiran Daniel Pikeun Jaman Kiwari

Jeff Pippenger
2023-12-26

Tulisan dina témbok, jeung panarjamahan Daniel ka Belshazzar, ngagambarkeun putusan pamungkas ngalawan boh tanduk Républikan anu murtad boh tanduk Protestan anu murtad di Amérika Sarikat. Sajarah awal boh para founding fathers Amérika Sarikat boh para panaratas Adventisme geus kacatet kalawan écés, tapi palajaran jeung panggeuing anu kakandung di jerona geus disisihkeun salila “opat turunan”. Belshazzar sampurna ngagambarkeun bebeneran ieu.

Teu perlu netepkeun hiji jangka waktu anu pasti pikeun mutuskeun sabaraha lilana hiji generasi, sabab Firman Allah teu kungsi gagal, sarta éta nyarios sacara langsung yén dina generasi kaopat Allah nutup kitab-kitab perkara bangsa-bangsa anu geus ngabangkang kana pangersa-Na anu geus diwahyukeun.

Geus ngandika sakabéh pangandika ieu, saur-Na, Kami teh PANGERAN Allah maraneh, anu geus ngaluarkeun maraneh ti tanah Mesir, ti bumi pangawulaan. Ulah boga allah sejen di payuneun Kami. Ulah nyieun keur maraneh arca pahat, atawa rupa naon waé tina anu aya di langit luhur, atawa anu aya di bumi handap, atawa anu aya dina cai handapeun bumi; ulah sujud ka dinya, jeung ulah ngabakti ka dinya; sabab Kami, PANGERAN Allah maraneh, teh Allah anu timburu, anu ngahukum kajahatan karuhun ka anak-anak nepi ka turunan katilu jeung kaopat tina jalma-jalma anu membenci ka Kami; jeung anu nembongkeun rahmat ka rébuan jelema tina jalma-jalma anu mikaasih ka Kami, sarta ngagem parentah-parentah Kami. Exodus 20:1.

Dina angkatan panungtungan, ku kituna ogé dina “angkatan kaopat” nubuat Israil baheula, boh Yohanes Pembaptis boh Kristus ngaidéntifikasi éta angkatan minangka angkatan oray beludak.

He turunan oray baham, kumaha maraneh, anu jahat, bisa ngucapkeun perkara-perkara anu hade? Sabab tina kaleuwihan eusi hate sungut nyarita. Jalma anu hade, tina banda hade anu aya dina haténa, ngaluarkeun perkara-perkara anu hade; ari jalma anu jahat, tina banda jahat, ngaluarkeun perkara-perkara anu jahat. Tapi Kami nyebut ka maraneh, yén unggal kecap anu hampa anu diucapkeun ku manusa, maranehna bakal méré tanggung jawabna dina poe pangadilan. Sabab ku kecap-kecap maneh anjeun bakal dibenerkeun, jeung ku kecap-kecap maneh anjeun bakal dihukum. Mateus 12:34–37.

Dina generasi panungtungan tina sato bumi, éta nyarita saperti naga (oray berbisa). Ti taun 1863 nepi ka hukum Minggu, tanduk Républik geus nyimpang tina Konstitusi Amérika Sarikat. Berkah-berkah anu dipaparinkeun ku Allah ka bangsa éta geus ngabalikeun haté warga nagara jeung para pamingpin tina tanggung jawab maranéhna pikeun ngajaga prinsip-prinsip anu ngahasilkeun kabeungharan jeung kalimpahan anu geus maranéhna nikmati, sarta maranéhna poho

kana padorong anu nungtun para bapa pangadeg dina nyusun dokumén suci anu ngahasilkeun kabeungharan jeung kalimpahan anu saterusna ku maranéhna dipasrahkeun nepi ka ngagoda maranéhna. Maranéhna lain ngan ukur poho kana tujuan dokumén suci éta, tapi ogé poho kana tanggung jawab maranéhna pikeun ngamumulé prinsip-prinsip anu kakandung di jerona.

Ti taun 1863 nepi ka mangsa undang-undang Minggu, tanduk Protestan anu sajati (Adventisme) geus nyimpang tina bebeneran-bebeneran dasar na anu ditetepkeun ku Allah ngaliwatan palayanan William Miller. Murbéngkalih anu dipasihkeun ku Allah ka Adventisme geus ngaléngkahkeun hate warga nagara jeung para pamingpinna ngajauhan tina tanggung jawab maranéhna pikeun ngajaga prinsip-prinsip anu ngahasilkeun kabeungharan rohani anu ku maranéhna geus dinikmati, sarta maranéhna poho kana tujuan para panaratas dina ngahasilkeun pekabaran anu dilambangkeun dina dua bagan suci, anu dirancang pikeun netepkeun kabeungharan nubuat anu kudu dijaga jeung diproklamasikeun ku maranéhna.

Nalika PANGERAN ngadamel perjangjian jeung Israél baheula di Gunung Sinai, Mantenna maparin dua loh suci anu ngandung sapuluh hukum-Na, anu kudu jadi lambang hubungan perjangjian-Na jeung umat-Na. Nalika Mantenna netepkeun pésta-pésta taunan, Mantenna maréntahkeun yén dina Pentakosta kudu aya kurban dua roti, anu kudu diangkat. Kurban ayunan tina dua roti éta mangrupikeun hiji-hijina kurban dina palayanan Bait Suci anu dina pangolahanna kudu ngandung ragi (lambang dosa manusa, kakeduluran, kajahatan, jeung kamunapikan).

Kamulyaan aranjeun teh henteu hade. Naha aranjeun henteu nyaho, yén saeutik ragi ngaragikeun sakabéh adonan? Ku sabab éta, piceun ragi heubeul, supaya aranjeun jadi adonan anu anyar, sakumaha aranjeun memang henteu diragikeun. Sabab Kristus, Paska urang, geus dipasrahkeun jadi kurban pikeun urang. Ku sabab éta, hayu urang ngayakeun éta pesta, lain ku ragi heubeul, lain deuih ku ragi kajahatan jeung kagoréngan, tapi ku roti anu teu diragikeun, nyaéta kajembaran hate jeung kayaktian. 1 Korinta 5:6–8.

Samentara éta, nalika jalma réa anu teu kaétang lobana geus karumpul, nepi ka maranéhna silihinjak, Anjeunna mimiti ngandika heula ka murid-murid-Na, “Sing waspada maranéh kana ragi urang Parisi, nyaéta kamunafikan.” Lukas 12:1.

Dua roti ayun anu diangkat jadi kurban ayun, nyaéta lambang panji ti saratus opat puluh opat rébu, anu, sanajan maranéhna jelema dosa, ku kakawasaan Allah geus miceun ragi kajahatan, kagoréngan, jeung kamunafikan maranéhna. Ragi anu aya dina roti-roti éta ngalambangkeun jalma-jalma (anu berdosa), anu geus ngungkulan dosa ngaliwatan prosés panyucian anu digambarkeun minangka keur “dipanggang” ku seuneu tungku ti utusan perjangjian dina Malaki pasal tilu. Roti-roti éta ogé ngalambangkeun “roti sawarga”, sabab waktu dipersembahkeun, éta kudu diangkat ka sawarga jadi kurban ayun.

Dina Pentekosta, nalika tergenapna perlambang tina dua roti anu salila mangtaun-taun geus dipidangkeun dina pesta Pentekosta sumping, murid-murid Kristus mimiti ngalaksanakeun pagawean pikeun nyaur golongan séjén (roti anu kadua) kaluar ti dunya bangsa-bangsa kapir. Ku kituna bakal aya dua roti anu duanana geus disucikeun tina dosa (ragi).

Dua loh tina Sapuluh Parentah janten lambang hubungan perjangjian Israil baheula, sarta dua roti ayun ngalambangkeun hubungan perjangjian jeung garéja Kristen mimiti. Dina awal sajarah sato galak bumi, dua loh suci Habakuk dipasihkeun minangka lambang hubungan perjangjian Israil modéren, tanduk Protestan anu sajati, sakumaha Konstitusi suci dipasihkeun ka tanduk Républikan. Ayeuna Gusti keur nyauran saratus opat puluh opat rébu supaya nangtung jadi hiji pasukan anu gagah perkasa, sarta nalika maranéhna ngalakukeun kitu, maranéhna bakal diangkat jadi hiji kurban ayun (panji) nalika maranéhna dialungkeun kana tungku anu dipanaskeun tujuh kali leuwih panas.

Panji éta ngagambarkeun hukum Sapuluh Parentah, éta ogé ngagambarkeun jalma-jalma anu leumpang di jero seuneu pawon bari Roti Hirup ti Sawarga aya di gigireun maranéhna, sarta ogé jalma-jalma anu ngajaga ajaran-ajaran dasar anu dilambangkeun dina dua loh suci Habakuk. Sakabéh lambang éta kabéh diwakilan dina dua saksi dina Wahyu pasal sabelas.

Panghukuman ka Belsyasar ngagambarkeun kasaksian ngalawan dua tanduk sato galak bumi. Dina mangsa panghukuman éta, aya hiji awéwé (hiji garéja), anu ngartos yén hiji-hijina lalaki di karajaan anu bisa mikawanoh jeung napsirkeun tulisan leungeun éta nyaéta Daniel.

Jeung sim kuring parantos ngadangu perkawis anjeun, yén anjeun sanggup ngadamel tafsiran, jeung ngébréhkeun nu matak bingung; ku sabab kitu, lamun anjeun sanggup maca éta tulisan, sarta ngabéjaan ka sim kuring tafsirna, anjeun bakal dipaparin pakean beureum kirmizi, sarta kalung emas bakal dipasangkeun kana beuheung anjeun, jeung anjeun bakal jadi pangawasa katilu di karajaan. Tuluy Daniel ngawaler sarta ngandika di payuneun raja, “Mugia pangabakti anjeun tetep keur anjeun sorangan, sarta pasihan ganjaran anjeun ka nu séjén; najan kitu, abdi bakal maca éta tulisan ka raja, sarta bakal ngabéjaan ka anjeunna tafsirna.”

Nun raja, Allah Nu Maha Luhur parantos maparin ka Nebukadnesar, rama nun, hiji karajaan, kaagungan, kamulyaan, jeung kahormatan. Ku sabab kaagungan anu parantos dipaparinkeun ka anjeunna ku Mantenna, sakumna bangsa, nagara, jeung basa, ngageter jeung sieun di payuneun anjeunna; saha anu dipikahoyongna dipaéhan; saha anu dipikahoyongna dipiara hirup; saha anu dipikahoyongna diangkat; jeung saha anu dipikahoyongna direndahkeun. Tapi nalika haténa ngagedéan, sarta pikiranna ngakaras dina kasombongan, anjeunna diturunkeun tina tahta karajaanna, sarta kamulyaanna dicabut ti anjeunna. Anjeunna diusir ti antara anak-anak manusa; haténa dijadikeun siga sato galak, jeung tempat cicingna jeung kalde-kalde liar; anjeunna dipakanan ku jukut kawas sapi, sarta awakna baseuh ku ibun ti langit; nepi ka anjeunna nyaho yén Allah Nu Maha Luhur marentah dina karajaan manusa, sarta yén Mantenna nangtukeun saha baé anu dipikahoyong-Na pikeun marentah di dinya.

Jeung maneh, anakna, hé Belsyasar, teu ngahinakeun haté maneh, sanajan maneh nyaho sakabéh ieu; tapi maneh geus ngangkat diri ngalawan ka Pangéran sawarga; sarta maranéhna geus mawa wadah-wadah ti Bait-Na ka hareupeun maneh, sarta maneh, para pangagung maneh, pamajikan-pamajikan maneh, jeung para selir maneh, geus nginum anggur tina eta; sarta maneh geus muji allah-allah tina pérak, emas, tambaga, beusi, kai, jeung batu, anu teu ningali, teu ngadéngé, sarta teu nyaho; ari Allah anu nyekel napas hirup maneh dina panangan-Na, sarta anu kagungan sagala jalan hirup maneh, ku maneh teu dimulyakeun. Ku

sabab eta, bagian leungeun éta diutus ti payuneun Mantenna; sarta ieu tulisan téh dituliskeun. Jeung ieu tulisan anu dituliskeun téh: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Kieu hartina éta perkara: MENE; Allah geus ngitung karajaan maneh, sarta geus ngeureunkeunana. TEKEL; maneh geus ditimbang dina timbangan, sarta kapanggih kurang. PERES; karajaan maneh dibagi, sarta dipasrahkeun ka urang Média jeung urang Persia.

Tuluy maréntah Belsyasar, tuluy maranéhna ngageman Daniel ku lawon beureum kirmizi, masangkeun ranté emas dina beuheungna, sarta ngembarkeun ngeunaan anjeunna yén maranéhna baris jadi pangawasa katilu dina karajaan éta. Dina peuting éta ogé Belsyasar, raja urang Kasdim, dipaéhan. Jeung Darius urang Média nyekel karajaan éta, yuswana kira-kira genep puluh dua taun. Daniel 5:16–31.

Nalika hukum Minggu dilarapkeun di Amérika Sarikat, cangkir kajahatan jeung cangkir waktu pangujian bakal pinuh, pikeun bangsa éta jeung pikeun tanduk Républikan anu murtad sarta tanduk Protestan anu murtad, sabab Allah bakal geus “ngitung” (“numbered”) karajaan (anu kagenep) “jeung ngaréngsékeunana.” Duanana tanduk éta, jeung bangsa éta, bakal geus “ditimbang dina timbangan” (pangadilan anu keur lumangsung di Bait Suci) “jeung kapanggih kurang”. Amérika Sarikat saterusna bakal “dibagi,” sabab perang sipil jeung kakawasaan lalim bakal nyusul, tuluy dipasrahkeun ka karajaan katujuh jeung kadalapan dina nubuat Alkitab.

Ngeunaan urang Amori PANGERAN ngandika: “Dina turunan kaopat maranéhna bakal datang deui ka dieu; sabab kajahatan urang Amori can acan pinuh.” Sanajan bangsa ieu kacida katémbongna ku sabab panyembahan brahala jeung karuksakan moralna, maranéhna can acan ngeusian cawan kajahatanna nepi ka pinuh, sarta Allah moal masihan parentah pikeun karuksakan maranéhna sagemblengna. Jalma-jalma kudu ningali kakawasaan ilahi dinyatakeun ku cara anu kacida écésna, supaya maranéhna taya alesan. Nu Nyipta anu welas asih kersa nahan kajahatan maranéhna nepi ka turunan kaopat. Tuluy, lamun euweuh parobahan anu katingali ka arah anu leuwih hadé, pangadilan-Na baris tumiba ka maranéhna.

“Kalawan katepatan anu teu weléh nyimpang, Anu Mahawates-Teu Aya tungtungna téh masih kénéh nyatetkeun perhitungan jeung sakumna bangsa. Salila rahmat-Na dipaparinkeun bari dibarengan ku panggero pikeun tobat, perhitungan ieu bakal tetep kabuka; tapi lamun jumlahna geus ngahontal kana ukuran anu geus ditangtukeun ku Allah, palayanan amarah-Na mimiti lumangsung. Perhitunganana ditutup. Kasabaran ilahi eureun. Teu aya deui panyuwunan rahmat pikeun kapentingan maranéhna.”

“Nabi, nalika ningal ka mangsa-mangsa nu bakal datang, dipintonkeun dina paningalna ieu mangsa. Bangsa-bangsa dina jaman ieu geus narima rahmat-rahmat anu teu aya tandinganana. Anu pangleuwih hade tina berkah-berkah sawarga geus dipaparinkeun ka maranéhna, tapi sombong nu beuki ngaronjat, kasederhanaan, panyembahan brahala, ngahina ka Allah, jeung kateu ngahaturkeun nuhun anu hina kacatet ngalawan maranéhna. Maranéhna keur gancang nutup perhitunganana jeung Allah.”

“Tapi anu nyababkeun kuring ngageter téh nya éta kanyataan yén jalma-jalma anu geus narima cahaya jeung hak-hak istimewa nu panggedéna geus kacemaran ku kajahatan anu keur marak. Ku pangaruh jalma-jalma anu teu bener di sabudeureun maranéhna, loba jelema, malah ti

antara anu ngaku kana bebeneran, geus jadi tiis sarta kabawa ku arus kajahatan anu kuat. Panghina anu sumebar ka mana-mana ka kasalehan jeung kasucian anu sajati nyababkeun jalma-jalma anu henteu ngahiji raket jeung Allah leungit rasa hormatna ka hukum-Na. Lamun maranéhna nuturkeun cahaya jeung taat kana bebeneran tina haté, hukum anu suci ieu bakal karasa leuwih mulya kénéh ku maranéhna nalika hukum éta dihina jeung disisihkeun. Nalika teu hormat ka hukum Allah beuki écés katingali, garis pamisah antara jalma-jalma anu ngajagana jeung dunya beuki jelas. Asih ka parentah-parentah ilahi nambahan dina hiji golongan sakumaha hinaan ka éta parentah-parentah nambahan dina golongan anu séjén.

“Krisi téh keur gancang ngadeukeutan. Angka-angka nu beuki ngagedéan kalayan gancang némbongkeun yén waktuna panggulawenthah Allah geus méh sumping. Sanajan Anjeunna teu remen ngahukum, nanging Anjeunna bakal ngahukum, sarta éta kalayan gancang. Jalma-jalma anu leumpang dina caang bakal ningali tanda-tanda bahaya nu keur ngadeukeutan; tapi maranéhna ulah calik waé dina antosan nu tenang tur teu paduli kana karuksakan éta, bari ngalilipur dirina ku kayakinan yén Allah bakal nangtayungan umat-Na dina poé panggulawenthah. Henteu kitu. Maranéhna kudu ngarti yén éta téh kawajiban maranéhna pikeun digawé rajin nyalametkeun batur, bari nenjo ka Allah kalawan iman nu pageuh pikeun ménta pitulung. ‘Doa jalma bener anu dikedalkeun kalayan satia jeung sumanget kacida gedéna gunana.’”

“Ragi kasaléan henteu acan sagemblengna leungit kakawasaanana. Dina waktu nalika bahaya jeung kapeurih gareja panggedéna, rombongan leutik anu nangtung dina caang bakal ngeluh jeung ceurik lantaran kalakuan-kalakuan hina anu dipigawé di ieu nagri. Tapi utamana deui doa maranéhna bakal naék pikeun gareja, sabab para anggotana keur ngalakonan nurutkeun cara dunya.

“Doa anu sungguh-sungguh ti ieu sajumlah leutik jalma anu satia moal jadi sia-sia. Nalika Gusti sumping minangka nu ngabales, Anjeunna ogé bakal sumping minangka nu ngajaga sakumna jalma anu geus ngajaga iman dina kasucianana sarta ngajaga dirina tetep tanpa cacad ku dunya. Dina mangsa ieu Allah geus ngajangjikeun bakal ngabales umat pilihan-Na sorangan anu sasambat ka Anjeunna beurang jeung peuting, sanajan Anjeunna lila sabar ka maranéhna.

“Parentahna kieu: ‘Ngideran di tengah kota, nya éta di tengah Yerusalem, tuluy pasihan tanda dina tarang jalma-jalma anu ngahuleng jeung anu ceurik ku lantaran sagala kalakuan jijik anu dipigawé di dinya.’ Jalma-jalma anu ngahuleng jeung ceurik ieu geus ngedalkeun pangandika kahirupan; maranéhna geus mere piwuruk, mapatahan, jeung nyuhunkeun kalayan iklas. Sababaraha anu geus ngahinakeun Allah tobat sarta ngahandapkeun haténa di payuneun Anjeunna. Tapi kamulyaan PANGERAN geus undur ti Israil; sanajan loba anu masih kénéh neruskeun rupa-rupa tatacara ibadah, kakawasaan jeung ayana-Na geus teu nyarengan.” Testimonies, jilid 5, 208–210.

Jalma-jalma anu dilambangkeun ku Daniel nalika anjeunna nangtung di payuneun Belshazzar, anu nyaho “Masa Depan pikeun Amerika”, engké bakal narima “jubah beureum kirmizi” milik Daniel, hiji “kalung emas”, sarta bakal diproklamasikeun minangka “pangawasa katilu di karajaan.” Kirmizi téh mangrupa tanda jeung warna anak cikal, anu narima bagian ganda tina warisan Rama,

nyaéta saratus opat puluh opat rébu.

Ieu téh jalma-jalma anu henteu ngotorkeun dirina ku awéwé; sabab maranéhna parawan. Ieu téh jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana waé Anjeunna angkat. Maranéhna ditebus ti antara manusa, jadi bungbuahan pangheulana pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Wahyu 14:4.

Tina dua roti anu diangkat jadi panji, anu dipasihkeun benang beureum kana leungeunna téh nyaéta nu cikal (buah sulung).

Tuluy kajadian, nalika manéhna keur ngalahirkeun, anu saurang ngaluarkeun leungeunna; tuluy dukun beranak nyokot benang beureum kermizi sarta ngabeungkeutkeun kana leungeunna, bari pok, “Ieu anu kaluar heula.” Tapi kajadian, waktu manéhna narik deui leungeunna, nya éta, lah dulurna anu kaluar; tuluy éta awéwé ngomong, “Kumaha atuh anjeun nyorod kaluar? Ieu pamecahan keur anjeun.” Ku sabab kitu anjeunna dingaranan Pharez. Sanggeus kitu, kakara dulurna anu leungeunna kabeungkeut ku benang beureum kermizi éta, anu kaluar; sarta ngaranna dingaranan Zarah. Kajadian 38:28–30.

Nu mimiti disebatkeun ngeunaan “scarlet” dina Kitab Suci nyaéta nalika “Zarah,” anu cikal, sarta anu ngaranna hartina ‘cahaya anu medal,’ kaluar heula, ti antara kembar anu dibapaan ku Yuda. Indungna, Tamar (anu kungsi maén lacur), nyaéta pamajikan putra Yuda anu geus maot, anu jahat. Zarah, ‘cahaya anu medal,’ asalna ti kaum Yuda, sarta dina leungeunna aya benang beureum kirmizi. “Pharez” hartina ngabeledug kaluar, sarta anjeunna ngawakilan jalma-jalma anu misah ti kapausan, sarta kaluar ti Babul dina mangsa krisis hukum Minggu.

“garis beureum” téh ogé mangrupa tanda anu ngajaga palacuran ti Yerikho, nalika kota Yerikho diruksak.

Tenjo, lamun kami geus asup ka eta nagri, maneh kudu ngabeungkeut ieu tali benang beureum kirmizi dina jandela tempat maneh nurunkeun kami; jeung maneh kudu ngumpulkeun bapana, indungna, dulur-dulurna, jeung sakumna kulawarga bapana, ka imah maneh. Jeung bakal kieu, sing saha bae anu kaluar ti panto imah maneh ka jalan, getihna bakal tumiba kana sirahna sorangan, sarta kami moal kasalahan; jeung sing saha bae anu aya jeung maneh di jero imah, getihna bakal tumiba kana sirah kami, lamun aya leungeun anu nganyenyeri anjeunna. Jeung lamun maneh ngabedalkeun ieu urusan kami, mangka kami bakal leupas tina sumpah maneh anu geus ngajadikeun kami sumpah. Jeung manehna ngawaler, Numutkeun kana kecap maraneh, mugi kitu. Tuluy manehna ngantep maranehna indit, sarta maranehna indit; jeung manehna ngabeungkeut tali beureum kirmizi eta dina jandela. Yosua 2:18–21.

Pakéan beureum kirmizi Daniel nandakeun yén harita anjeunna ngawakilan saratus opat puluh opat rébu, nyaéta nu kahiji tina dua roti ayun anu diangkat ka luhur. Salaku roti, maranéhna ngawakilan Roti ti sawarga, anu dipaparin jubah beureum kirmizi di balé umum dina jalan-Na ka panyaliban. Di balé pésta Belsyazar, anu ngalambangkeun balé umum tempat Isa dipaparin jubah beureum kirmizi, éta dipasihkeun ka jalma-jalma anu ngartos kana krisis anu pas aya di hareup dina “Future for America”.

Tuluy para soldadu gupernur nyandak Yesus ka balé umum, tuluy maranéhna ngumpulkeun sakabéh pasukan soldadu ka Anjeunna. Geus kitu Anjeunna ditaranjanan, tuluy dipaparin jubah beureum carang. Mateus 27:27, 28.

Jubah anu dipasihkeun ka jalma-jalma anu dilambangkeun ku Daniel téh nyaéta jubah kabeneran Kristus, anu bodas.

Hayu urang bungah jeung girang, sarta maparin kahormatan ka Mantenna; sabab geus datang kawinan Anak Domba, sarta garwa-Na geus nyiapkeun dirina. Jeung ka dirina dipaparinkeun supaya dipaparin pakean tina linen halus, beresih jeung bodas; sabab linen halus téh nyaéta kabeneran para wali. Wahyu 19:7, 8.

Jubah anu dipasihkeun ka maranéhnanana anu digambarkeun minangka Daniel téh beureum saulas sakaligus bodas, sabab jubah-jubah maranéhnanana geus dikumbah ku sabun tukang ngumbah, ku tukang ngumbah dina Maleakhi pasal tilu, nalika anjeunna ngamurnikeun putra-putra Lewi.

Tapi saha anu bakal tahan dina poé datang-Na? Jeung saha anu bakal tetep nangtung nalika Anjeunna nembongan? sabab Anjeunna téh kawas seuneu tukang nyaring, jeung kawas sabun tukang ngabodaskeun lawon: Jeung Anjeunna bakal linggih minangka tukang nyaring jeung nu ngamurnikeun pérak: sarta Anjeunna bakal ngamurnikeun putra-putra Léwi, jeung nyucikeun maranéhna saperti emas jeung pérak, supaya maranéhna tiasa ngahaturkeun ka PANGERAN hiji kurban dina kabeneran. Malachi 3:2, 3.

Jubah téh bodas, ngan ku sabab geus dikumbah dina getih beureum saulas tina Anak Domba.

Sareng ti Yesus Kristus, anu jadi saksi anu satia, jeung cikal ti antara nu maot, sarta pangeran para raja di bumi. Ka Anjeunna anu geus mikanyaah ka urang, sarta geus ngabersihan urang tina dosa-dosa urang ku getih-Na sorangan, sarta geus ngajadikeun urang raja-raja jeung imam-imam pikeun Allah jeung Rama-Na; ka Anjeunna kamanunggalan kamulyaan jeung kakawasaan salalanggengna. Amin. Wahyu 1:5, 6.

Sebutan anu kahiji ngeunaan ranté emas nyaéta nalika Yusup diangkat kana kalungguhan pamingpin di Mesir.

Jeung saur Firaun ka Yusup, “Tingali, kami geus nangtukeun anjeun jadi pangawasa sakuliah tanah Mesir.” Geus kitu Firaun nyabut cingcinna tina leungeunna, tuluy dipasrahkeun kana leungeun Yusup, sarta ngadandanan anjeunna ku pakean tina linen halus, jeung masangkeun ranté emas kana beuheungna; tuluy anjeunna dijadikeun naék kana kareta kadua anu dipibanda ku Firaun; sarta maranéhna ngajerit di payuneunna, “Sujud!” Ku kituna anjeunna dijadikeun pangawasa sakuliah tanah Mesir. Jeung Firaun nyabut cingcinna tina leungeunna, tuluy dipasrahkeun kana leungeun Yusup, sarta ngadandanan anjeunna ku pakean tina linen halus, jeung masangkeun ranté emas kana beuheungna. Kajadian 41:41–43.

Alesan Yusuf ku Firaun diangkat jadi pangawasa di Mesir téh lantaran Yusuf sanggup napsirkeun impian Firaun ngeunaan “tujuh waktu,” patalina jeung niupan ngarusak ti “angin wetan.”

Sarta Firaun ka Yusuf, “Dina impian sim kuring, tingali, sim kuring nangtung di sisi walungan; sarta, tingali, tina walungan naék tujuh sapi, dagingna gendut tur rupana endah; tuluy

maranéhna nyarumput di hiji jukutang: Sarta, tingali, sanggeus éta naék deui tujuh sapi séjén, kurus jeung rupana kacida goréngna sarta dagingna ipis, anu saumur hirup sim kuring can kungsi katingali sarua goréngna di sakuliah tanah Mesir: Jeung sapi-sapi anu kurus jeung goréng rupana éta ngahakan tujuh sapi munggaran anu gendut: Jeung sanggeus dihakan ku maranéhna, teu katara yén éta geus dihakan ku maranéhna; sabab maranéhna tetep kénéh goréng rupana, saperti ti mimiti. Tuluy sim kuring hudang. Jeung dina impian sim kuring, sim kuring ningali, sarta, tingali, tina hiji tangkal naék tujuh bulir, pinuh jeung hadé: Sarta, tingali, sanggeus éta muncak tujuh bulir, layu, ipis, jeung kasamber ku angin wetan: Jeung bulir-bulir anu ipis éta ngalalap tujuh bulir anu hadé: tuluy ieu ku sim kuring dicaritakeun ka para ahli sihir; tapi teu aya saurang ogé anu bisa nerangkeun éta ka sim kuring.” Jeung Yusuf ngandika ka Firaun, “Impian Firaun téh hiji: Allah parantos nembongkeun ka Firaun naon anu badé dipigawé ku Mantenna.” Kajadian 41:17–25.

Yusuf nafsirkeun impian Firaun kalawan ngagunakeun prinsip “line upon line”, sabab anjeunna mimiti ngawartoskeun ka Firaun yén dua impian éta téh hiji. Tuluy anjeunna nafsirkeun kecap “tujuh,” anu pakait jeung “sapi-sapi,” jeung “bulir-bulir,” minangka lambang. Kecap “tujuh” dina éta petikan téh sarua jeung kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali,” dina Imamat dua puluh genep. Yusuf nafsirkeun “tujuh” éta minangka lambang tujuh taun, atawa dua rébu lima ratus dua puluh poé. Yusuf jeung Daniel duanana keur nafsirkeun hiji lambang ngeunaan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep.

Dina impian Firaun, kalaparan téh disababkeun ku bulir gandum anu “kasurupan ku angin wétan.” Jajar demi jajar, sakumaha langsung dipaké ku Yusup, “angin wétan” nandakeun yén Islam lah anu ngahasilkeun mangsa kalaparan jeung rubuhna ékonomi anu dimimitian nalika Yusup jeung Daniel dipaparin kalung emas, anu ngalambangkeun diangkatna panji ka sakuliah dunya (Mesirna Yusup), jeung pikeun nyaur domba-domba Allah anu séjén sangkan kaluar ti Babulna (Daniel).

Dua tanduk Amérika Serikat dilambangkeun ku sakabéh kakawasaan dina nubuat Alkitab anu digambarkeun minangka dua bangsa. Ieu ngawengku Perancis, anu sacara nubuat diwangun ku Sodom jeung Mesir, sarta Israél anu diwangun ku karajaan kalér jeung kidul, kitu deui Karajaan Médo-Pérsia. Dua tanduk Médo-Pérsia dina Daniel pasal dalapan nandakeun yén salah sahiji tanduk tina karajaan éta mucunghul pangtungtungna.

Tuluy abdi ngangkat panon, sarta ningali, jeung, tempo, di hareupeun walungan aya hiji domba jalu nangtung anu boga dua tanduk; sarta éta dua tanduk téh jangkung; tapi anu hiji leuwih jangkung ti anu hiji deui, jeung anu leuwih jangkung téh mucunghulna pangpandeurina. Daniel 8:3.

Dua tanduk Medo-Persia ngagambarkeun dua tanduk sato bumi, ku kituna salah sahiji tanduk sato bumi éta kudu leuwih luhur sarta mucunghul pangahirna. Dina waktu ahir taun 1798, pamaréntahan sato bumi mimiti, sarta tanduk Protestanisme dibawa ka Gunung Karmel ku Élia nabi, anu diwakilan ku William Miller. Kudu aya hiji pasanggiri anu nembongkeun bédana antara nabi anu sajati jeung nabi palsu, anu bakal kalakonan dina ujian di Gunung Karmel, anu lumangsung ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844.

Adventisme Millerite sacara providensial diidéntifikasi minangka nabi nu sajati, dina waktu nu sarua nalika denominasi-denominasi Protestan di Amérika Sarikat balik deui ka, sarta jadi putri-putri Roma kapapaan. Dina taun 1863, tanduk Protestan nu sajati tina Adventisme Millerite balik deui kana pasamuhan nu sarua jeung Protestantisme nu murtad ku jalan balik kana métode ulikan Alkitab nu ruksak saperti nu dipaké ku Protestantisme nu murtad, nalika maranéhna ngamimitian pagawean maranéhna nu maju terus dina nampik pesen Élia. Dina mangsa waktu nu sarua, Perang Sipil Amérika Sarikat dimimitian. (Catet yén nalika Roh Suci ditampik, mangka roh nu séjén nyokot alih, sarta perang salawasna jadi hasilna.) Bangsa éta tuluy kabagi sacara harfiah, pulitik, jeung profétik. Ti saprak éta, tanduk Républikanisme bakal aya dina perjuangan nu beuki ngaronjat antara dua partéy pulitik nu utama.

Ti taun 1863, hiji lambang pamisahan, sabab taun éta jadi puseur pisan tina perang sipil antara Kalér jeung Kidul, mucunghul dua golongan pulitik tina tanduk Republican jeung dua golongan tina tanduk Protestan, anu ngawengku partéy Democratic jeung Republican, sarta Protestan murtad nu ngajaga poé Minggu jeung nu ngajaga Sabat. Pamisahan gandana tina salah sahiji tanduk éta geus dilambangkeun dina jaman Kristus ku urang Saduki jeung urang Parisi. Hiji golongan sacara terang-terangan nampik prinsip-prinsip dasar, sedengkeun golongan anu séjén ngaku-ngaku ngajaga prinsip-prinsip dasar, tapi ahirna ngagantikeun éta ku tradisi jeung kabiasaan manusa.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, mangsa pangujian gambar sato galak téh sacara nubuat dimimitian, sarta ngahontal puncakna dina hukum Minggu, atawa dina pesta mabokna Bélsazar. Hukum Minggu téh mangrupa tanda anu ngaidéntifikasi yén gabungan antara garéja jeung nagara geus mekar pinuh. Dina waktu éta, dua tanduk Républikanisme murtad jeung Protestanisme murtad ngahiji jadi hiji tanduk murtad, sarta harita Daniel dijadikeun tanduk katilu, atawa pangawasa katilu, atawa tanduk Protestan anu sajati anu mucunghul pangahirna sarta leuwih luhur, sabab dina mangsa éta anjeunna diangkat jadi panji.

Yusuf jeung Daniel téh mangrupakeun garis nubuat anu sarua, sabab garis demi garis, sakumna nabi keur ngaidéntifikasi poé-poé panungtungan. Maranéhna duaan ngakuan “tujuh waktu,” nalika maranéhna ningalina. “Angin ti wetan” Islam keur asup ti handapeun témbok, bari maranéhna maparin tafsiran ka Bélsasâr jeung Firaun ngeunaan naon ari “Masa Depan pikeun Amérika” téh. Maranéhna keur ngagem “jubah beureum saulas” tina kabeneran Kristus, anu nyaéta “jubah bodas” anu dijadikeun kitu ku getih Kristus. Maranéhna diangkat jadi panji jeung dilambangkeun minangka makuta, atawa ranté emas, nalika maranéhna jadi panguasa katilu anu naék leuwih luhur sarta naék pangtungtungna.

Urang baris neraskeun kana Daniel pasal genep dina artikel salajengna.

“Dina peuting panungtungan anu pinuh ku kagilaan anu ngabuta, Belsyazar jeung para pembesarna geus ngeusian ukuran kasalahan maranéhna sarta kasalahan karajaan Kasdim. Leungeun Allah anu nahan geus moal tiasa deui ngahalangan kajahatan anu rek tumiba. Ngaliwatan rupa-rupa pangersa-Na, Allah geus usaha ngajar maranéhna supaya ngajenan hukum-Na. ‘Urang saenyana geus rék nyageurkeun Babul,’ saur Mantenna ngeunaan jalma-jalma anu hukumanana ayeuna geus ngahontal ka sawarga, ‘tapi manéhna henteu cageur.’ Yermia 51:9. Ku sabab kaganjilan panyimpangan haté manusa, ahirna Allah ningali

perlu pikeun ngedalkeun putusan anu teu bisa dicabut deui. Belsyazar kudu runtuh, sarta karajaanna kudu pindah kana leungeun anu séjén.” Prophets and Kings, 530.